

VII. KRONIKA

JUBILEUSZ PROFESORA GRZEGORZA LEOPOLDA SEIDLERA

Dnia 26 czerwca 2003 r. w Dworku Kościuszków w Ogrodzie Botanicznym UMCS w Lublinie odbyła się uroczystość z okazji dziewięćdziesiątych urodzin Profesora Grzegorza Leopolda Seidlera. Miejsce spotkania mocno związane jest z osobą Dostojnego Jubilata, gdyż właśnie Jego staraniem powstał jeden z najpiękniejszych w Polsce ogrodów botanicznych, zaś Dworek Kościuszków został odbudowany dzięki Jego zabiegom.

Nie sposób przy tej okazji nie wspomnieć o najważniejszych faktach z bogatej biografii twórczej Profesora. Urodzony w 1913 roku w Stanisławowie w rodzinie o tradycjach prawniczych (ojciec Teodor był adwokatem) ukończył w 1935 roku Wydział Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Tam też zetknął się z Jerzym Landem, którego był jednym z najwybitniejszych uczniów. Pracę doktorską przygotowywał m.in. w Wiedniu. Tytuł doktora otrzymał w Uniwersytecie Jagiellońskim w 1938 roku. Następnie po przeniesieniu się do Warszawy podjął pracę w Biurze Prac Parlamentarnych Sejmu RP. W czasie II wojny światowej walczył w szeregach armii polskiej nad Wartą. W 1945 roku przystąpił do pracy na Wydziale Prawa UJ. W 1950 roku przybył na podstawie decyzji władz do Lublina z obietnicą powrotu do Krakowa lub przeniesienia do Warszawy, ale jak pisał później: „lubelska tymczasowość miała się jednak okazać trwałą”. W 1951 roku został kierownikiem Katedry Teorii Państwa i Prawa UMCS, na której to Uczelni doszedł do godności Rektora (1959–1969). W roku akademickim 1957/1958 przebywał w Oxfordzie, gdzie uczestniczył w seminarium prof. I. Berlina. W latach 1969–1971 był Dyrektorem Instytutu Kultury Polskiej w Londynie. Jest doktorem *honoris causa* UMCS (1970), Akademii Ekonomicznej w Krakowie (1975), Lock Haven University w USA (1990). Praca dydaktyczna Profesora nie należy do przeszłości, gdyż odejście w roku 1983 na emeryturę nie spowodowało zerwania kontaktów z Wydziałem. Jubilat pozostaje pracownikiem (na 1/3 etatu) Zakładu Historii Doktryn Polityczno-Prawnych, kierowanego przez prof. Lecha Dubela. Przejście na emeryturę nie spowodowało też zerwania z działalnością publiczną. W latach 1985–1989 był posłem na Sejm IX kadencji, a w latach 1989–1992 członkiem Trybunału Stanu. Do chwili obecnej jest czynnym uczestnikiem ruchu rotariańskiego.

Na jubileusz przybyło liczne grono gości: władze UMCS na czele z Jego Magnificencją Rektorem prof. Marianem Harasimiukiem, Prorektorzy, byli Rektorzy UMCS oraz wielu uczniów i współpracowników Profesora Seidlera. Obecny na uroczystości Minister Sprawiedliwości Grzegorz Kurczuk (były student Profesora) odznaczył Jubilata Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski, nadanym przez Prezydenta RP Aleksandra Kwaśniewskiego. Podczas uroczystości przemówienia wygłosili: Rektor UMCS prof. Marian Harasimiuk, Minister Sprawiedliwości Grzegorz Kurczuk, Dziekan Wydziału Prawa i Administracji prof. Leszek Leszczyński, Dyrektor Instytutu Historii i Teorii Państwa i Prawa prof. Artur Korobowicz, w imieniu byłych Rektorów UMCS – prof. W. Skrzydło. Podkreślano nie tylko imponujący dorobek naukowy Profesora, ale również

jego działalność na rzecz Uniwersytetu, którego w latach 1959–1969 był Rektorem – budowę miasteczka uniwersyteckiego na wzór anglosaskich kampusów, rozpropagowanie „Annales UMCS”, którego był redaktorem naczelnym w latach 1954–2000, nawiązanie kontaktów z uczelniami zagranicznymi (umowa między UMCS a Uniwersytetem w Pittsburgu) i umożliwienie rozwoju wymiany kadry naukowej (szczególnie współpracę z Lock Haven University w Stanach Zjednoczonych). Odczytano również listy do Jubilata wystosowane przez Dziekana Wydziału Prawa Uniwersytetu w Rzeszowie (Profesor Seidler znacznie przyczynił się do powstania filii UMCS w Rzeszowie) – prof. J. Łukasiewicza, Redaktora Naczelnego Annales UMCS – prof. J. Śladkowskiego. List od Prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Stanisława Rymara, który m.in. podkreślił zasługi Teodora Seidlera – ojca Jubilata dla polskiej Palestry, odczytany został przez członka Prezydium NRA adw. Piotra Sendckiego.

Szczególnym momentem uroczystości było wręczenie Profesorowi Księgi jubileuszowej pt. *Państwo. Prawo. Myśl prawnicza* (Lublin 2003). Została ona przygotowana w oparciu o artykuły dedykowane przez współpracowników z Wydziału. Księgę wręczyli członkowie Komitetu Redakcyjnego – A. Korobowicz, L. Leszczyński, A. Pieniążek, M. Stefaniuk – sekretarz. Wydała ją, ze szczególną dbałością o piękną szatę graficzną, Wydawnictwo UMCS. Praca składa się z życiorysu Profesora przygotowanego przez Jego ucznia prof. A. Pieniążka, liczącej ponad dwieście pozycji bibliografii (opracowanie M. Stefaniuk) oraz tekstów artykułów. Całość poprzedzona została adresami, jakie do Jubilata skierowali: Rektor UMCS prof. M. Harasimiuk, Minister Sprawiedliwości Grzegorz Kurczuk, Dziekan Wydziału Prawa i Administracji prof. Leszek Leszczyński, Dyrektor Instytutu Historii i Teorii Państwa i Prawa prof. Artur Korobowicz. Podkreślano w nich wyjątkowość osoby Profesora, który mocno wbił się w pamięć swoich uczniów. We wspomnianych adresach określany jest jako: „Postać – Symbol”, „Legenda Uniwersytetu”, „Intelektualista”, „Wizjoner”, „Postać Niepospolita”, „Dżentelmen w Każdym Calu”, „Wybitny Uczony”, „Znakomity Wykładowca”, „Budowniczy UMCS”. Mnogość powyższych określeń świadczy o tym, jak mocno zapisał się Jubilat w świadomości tych, którzy mieli okazję zetknąć się z nim osobiście lub poprzez jego dzieła. Nawet pokolenia, które już nie mają na co dzień styczności z Profesorem, znają opowieści o jego żywym temperamencie. Przekazywane są też liczne anegdoty o Profesorze, czyniące go człowiekiem nadającym koloryt Uniwersytetowi, bez umniejszania jego licznych zasług.

Jak w swoim adresie zaznaczył Dziekan Wydziału Prawa i Administracji UMCS w Lublinie prof. Leszek Leszczyński rozległość zainteresowań Jubilata jest „imponująca i trudno byłoby znaleźć pole badawcze, do którego Profesor Seidler nie odniósłby się w jakiś sposób w swojej twórczości” (s. 12 *Księgi jubileuszowej*). Zalicza do nich problematykę: ustroju państwa i władzy państwowej, spojrzenie na prawo z perspektywy filozoficznej, teoretycznej, socjologicznej i dogmatycznej oraz zagadnienia myśli prawniczej. Między tymi obszarami trudno wytyczyć wyraźne granice. Na wszystkich wskazanych wyżej polach badawczych powstawały ważne prace. Szczególny wkład położył Jubilat, jak podkreśla M. Szyszkowska, w odrodzenie filozofii prawa, co wymagało „dużo odwagi” a uczynione zostało „w imię wewnętrznej prawdy”. (M. Szyszkowska, *Filozofia prawa i filozofia człowieka*, Warszawa 1989, s. 31, 50). Wśród najważniejszych prac Profesora wymienić należy: *Rozważania nad normą ustrojową, Władza ustawodawcza i wykonawcza w polskich konstrukcjach ustrojowych 1917–1947, O istocie i akceptacji władzy państwowej, Z zagadnień filozofii prawa, W nurcie Oświecenia, Przedmarksowska myśl polityczna, The Emergence of Eastern World, Doktryny prawne imperializmu, W poszukiwaniu naczelnej idei, Rozważania*.

Na prace dedykowane Profesorowi w *Księdze jubileuszowej* składają się dwadzieścia cztery artykuły obejmujące ogromny obszar tematyczny. Są to prace zarówno z historii państwa i prawa (A. Korobowicza, M. Kuryłowicza, W. Witkowskiego, M. Klementowskiego), jak też z prawa administracyjnego (J. Szreniawski, J. Stelmasiak, A. Oleszko), teorii państwa i prawa i praw człowieka (H. Groszyk, L. Leszczyński, A. Pieniążek, M. Stefaniuk, P. Sendcki), szeroko poję-

tego prawa cywilnego (M. Poźniak-Niedzielska, A. Kidyba), prawa konstytucyjnego (W. Skrzydło, M. Granat), prawa karnego (T. Bojarski, R. Kmieciak, I. Nowikowski), prawa finansowego (A. Hanusz, P. Czerski), prawa międzynarodowego (A. Antonowicz, A. Przyborowska-Klimczak) i etyki prawniczej (R. Tokarczyk). Autorzy (osoby z kręgu pracowników Wydziału Prawa i Administracji UMCS w Lublinie), dedykowali Profesorowi artykuły ze swojej dyscypliny. Wspomnieć należy w tym miejscu mającą nieco inny charakter (bo odnoszący się do wyraźnie określonej problematyki) pracę przygotowaną w osiemdziesiątą rocznicę urodzin Profesora zatytułowaną *Problemy teorii i filozofii prawa* (Lublin 1985; red. H. Groszyk, J. Malarczyk, A. Pieniążek, W. Skrzydło, W. Śladkowski). Wskazywała ona na krąg związanych z Profesorem osób zarówno z, jak i spoza Wydziału, w tym z Wielkiej Brytanii, Francji, Austrii, Niemiec, Kanady, Czechosłowacji, Jugosławii i Węgier.

Na uroczystości obecni byli również przedstawiciele lubelskich mediów, którzy w relacjach z Jubileuszem podkreślali ogromny trud włożony przez niego w dzisiejszy kształt UMCS w Lublinie. Profesor, który przybył wraz z żoną Aliną, z humorem podziękował za przygotowanie uroczystości i złożone mu wyrazy uznania. Stwierdził, iż przede wszystkim starał się nie przeszkadzać inicjatywom ludzi, którzy chcieli zrobić coś dobrego. Złożył też wyrazy wdzięczności swojej Małżonce, która swoją pomocą, troską i wyrozumiałością przyczyniła się do Jego dokonania.

MAŁGORZATA STEFANIUK (Lublin)

57 SESJA SOCIÉTÉ INTERNATIONALE FERNAND DE VISSCHER POUR L'HISTOIRE DES DROITS DE L'ANTIQUITÉ

W dniach 16–19 września 2003 r. w Clermont-Ferrand w Owernii odbywały się obrady 57 sesji *Société Internationale Fernand De Visscher pour l'Histoire des Droits de l'Antiquité* (SIHDA). Gospodarzem był prof. Jean-Pierre Coriat, dyrektor Centrum Studiów Romanistycznych Owernii. Obrady skupiły blisko 200 uczestników z 18 krajów. Wiodącym tematem sesji były źródła prawne świata antycznego i ich rola w procesie poznania państwa i społeczeństwa. Temat posiedzeń, jak zwykle, zakreślony był szeroko, jednak formuła przyjęta w tym roku sprawiła, że zaprezentowano szczególnie dużo wystąpień na tematy szczegółowe. Nauka polska reprezentowana była przez Annę Pikulską-Robaszkiewicz, która wystąpiła z referatem *Les arpenteurs romains et leur formation intellectuelle*. Teza wystąpienia głosiła, iż pisma rzymskich mierniczych, będące, rzecz oczywista, głównie źródłem wiedzy o charakterze technicznym, mogą dodatkowo posłużyć jako bardzo wartościowy materiał pomocniczy do krytyki źródeł prawnych epoki klasycznej, w szczególności I wieku, a także dostarczyć interesujących obserwacji obyczajowych. Możliwość wykorzystania pism właśnie w takim celu bierze się stąd, że działalność zawodowa ich autorów mieściła się w sferze pogranicznej – między techniką a prawem; jeśli dodać do tego, iż w większości byli oni współczesnymi największymi prawnikami epoki klasycznej, staje się niemal oczywiste, że musieli znać prawo przynajmniej w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu. Zgodnie z wieloletnią tradycją dopuszczono też tematy spoza sfery zagadnień podstawowych. Jedno z takich wystąpień (F. Sturm z Uniwersytetu w Lozannie) poświęcone było sylwetce Teodora Mommsena w setną rocznicę jego śmierci.

Gospodarze zaimponowali przywiązaniem do regionu i umiejętną jego promocją. Otwierając, choć do tej pory w oczach szerokiej publiczności uchodziła za relatywnie mało atrakcyjną, okazała się być piękną i fascynującą.

Następna, 58. sesja *Société* będzie obradowała we wrześniu 2004 r. w Sao Paulo w Brazylii.

ANNA PIKULSKA-ROBASZKIEWICZ (Łódź)

KOŁOKWIUM HABILITACYJNE DRA JAROSŁAWA ROMINKIEWICZA

W dniu 13 października 2003 r. odbyło się posiedzenie Rady Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego, którego przedmiotem było kolokwium habilitacyjne dra Jarosława Rominkiewicza, adiunkta w Zakładzie Prawa Rzymskiego Instytutu Historii Państwa i Prawa. Podstawą kolokwium była rozprawa pt. *Opieka nad męskimi pupilami w prawie ateńskim* (Acta Universitatis Wratislaviensis No 2489, seria Prawo CCLXXXIV, Wrocław 2003, Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego). Recenzentami w przewodzie byli: prof. dr hab. Maria Zabłocka (UW), prof. dr hab. Marek Kuryłowicz (UMCS) i prof. dr hab. Edmund Szymoszek (UWr).

Po odbyciu kolokwium i wysłuchaniu wykładu habilitacyjnego Rada Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego postanowiła jednogłośnie nadać doktorowi Jarosławowi Rominkiewiczowi stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych w zakresie historii państwa i prawa.

JACEK PRZYGODZKI (Wrocław)

KOŁOKWIUM HABILITACYJNE DRA MARKA ŻUKOWSKIEGO

W dniu 14 października 2003 r. na posiedzeniu Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu odbyło się kolokwium habilitacyjne dra Marka Żukowskiego, adiunkta w Bałtyckiej Wyższej Szkole Humanistycznej w Koszalinie.

Podstawą przewodni habilitacyjnego była rozprawa pt. *Wymiar sprawiedliwości na Pomorzu Zachodnim i jego udział w zwalczaniu opozycji w latach 1945–1957* (Koszalin 2002).

Recenzentami rozprawy habilitacyjnej byli prof. dr hab. Tadeusz Maciejewski (Uniwersytet Gdański), prof. dr hab. Grzegorz Górski (Katolicki Uniwersytet Lubelski) i prof. dr hab. Stanisław Salmonowicz (Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu).

Habilitant wygłosił wykład pt. *Urząd kata w Polsce do XVIII w.*

Po przeprowadzeniu kolokwium i wysłuchaniu wykładu habilitacyjnego Rada Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu podjęła uchwałę o nadaniu dr Markowi Żukowskiemu stopnia naukowego doktora habilitowanego w zakresie historii państwa i prawa Polski.

MAREK SOBCZYK (Toruń)

WYSTAWA W BIBLIOTECE JAGIELLOŃSKIEJ: „WYCHODŹSTWO Z GALICJI”

W dniu 25 listopada 2003 r. w Bibliotece Jagiellońskiej otwarta została wystawa pt. *Wychodźstwo z Galicji. Kraków – centrum organizacji ruchu emigracyjnego na przełomie XIX i XX wieku*. Uroczystego otwarcia dokonał Prorektor UJ prof. dr hab. Władysław Miodunka.

Wystawa zorganizowana została przez Uniwersytet Jagielloński – Bibliotekę Jagiellońską, Archiwum Państwowe w Krakowie, Instytut Nauk Politycznych i Stosunków Międzynarodowych UJ oraz Urząd Miasta Krakowa. W związku z tym, podczas otwarcia wystawy głos zabrali: dr hab. Zdzisław Pietrzyk, prof. UJ, dyrektor Biblioteki Jagiellońskiej, dr Józef Winiarski – Wiceprezydent Miasta Krakowa, Magdalena Marosz – Wicedyrektor Archiwum Państwowego w Krakowie, dr hab. Krystyna Daniel – Wicedyrektor Instytutu Nauk Politycznych i Stosunków Międzynarodowych UJ.

Inicjatorem zorganizowania wystawy jak również jej komisarzem był dr Grzegorz M. Kowalski, który w 2002 r. na Wydziale Prawa i Administracji UJ obronił dysertację poświęconą dziejom polskiego wychodźstwa, zatytułowaną *Postępowania w sprawach o przestępstwa emigracyjne przed Sądem Krajowym Karnym w Krakowie w latach 1897–1918*. Odnalezione materiały były na tyle interesujące, iż autor uznał za zasadne udostępnić je nie tylko wąskiemu gronu naukowców w formie nowo wydanej monografii *Przestępstwa emigracyjne w Galicji 1897–1918. Z badań nad dziejami polskiego wychodźstwa* (Kraków, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, 2003, ss. 258), ale również w formie wystawy dla szerszej publiczności, szczególnie tej, której przodkowie w tym okresie „*wywedrowali za chlebem*”. Prezentowana wystawa dotyczy bowiem dziejów kilku milionów ludzi pochodzących głównie z Galicji i Królestwa Polskiego, którzy w poszukiwaniu lepszego życia wyruszyli do krajów Ameryki Północnej i Południowej.

Na wystawie zaprezentowano około 300 eksponatów (dokumenty, druki ulotne, fotografie, mapy, książki, czasopisma, karty okrętowe, pocztówki) pochodzących z Archiwum Państwowego w Krakowie, Biblioteki Jagiellońskiej i zbiorów prywatnych. Wśród wystawionych materiałów znalazły się oryginalne dokumenty wymagane przy opuszczaniu kraju, przedstawiające obowiązujące normy prawa emigracyjnego itp. Wystawa pozwalała również poznać codzienne problemy emigrantów towarzyszące im przy opuszczaniu kraju jak również wjeździe do metaforycznej „*ziemi obiecanej*”. Ekspozycja zawiera nie tylko materiały informacyjne związane z wyjazdem, ale również w dziale „*Galicyjskie bagno emigracyjne*” przypomina procesy sądowe w sprawach o przestępstwa emigracyjne. Masowa emigracja nie pozbawiona była prymitywnej chęci zysku czy też wykorzystania drugiego człowieka, stąd też temu zjawisku towarzyszyło wiele nieszczęść i rozczarowań, a także przestępstw popełnianych na szkodę imigrantów.

Wyjazdy z kraju organizowane były przy pośrednictwie Polskiego Towarzystwa Emigracyjnego czy też Towarzystwa Opieki nad Wychodźcami „*Opatrzność*” w Krakowie. Czynny udział w tym procesie, nie zawsze zresztą w pełni legalny, brały kompanie okrętowe, biura podróży jak również ich agencji. Korzystano z usług kompanii okrętowej Austro-Amerycana w Treście, Canadian Pacific Railway Company, a także biur podróży i linii okrętowych z Bremy: F. Missler, Harry Cohen, Karesz i Stocki, Norddeustcher Lloyd; z Hamburga: Carl. F. A. Flügge, M. Morowatez, Falck & Co. oraz Hamburg – Amerika Linie, M. G. Freudberg z Antwerpii, Anglo-Kontynentalnego Biura Podróży i Reisebüro z Rotterdamu, The General Ocean Express Co., Ltd z Londynu, a także biura podróży Zofii Biesiadeckiej w Oświęcimiu.

Problematyka dotycząca emigracji pojawiała się w zaprezentowanych czasopismach z przełomu XIX i XX wieku, takich jak: „Przegląd Emigracyjny”, „Polski Przegląd Emigracyjny”, „Gazeta Handlowo-Geograficzna”, „Polak w Brazylii”, „Gazeta Polska w Brazylii”, „Süd-Amerika”.

Prezentowana wystawa miała też wymiar regionalny, krakowski, gdyż właśnie to miasto było siedzibą central większości instytucji zajmujących się emigracją. Związane to było z nadgranicz-

nym położeniem Krakowa, z którego bezpośrednio ekspediowano wychodźców do „północnych portów” w Bremie, w Hamburgu, w Antwerpii, na południu – do portu w Trieście.

Wystawę, której towarzyszył Katalog, zamykał dział *Literatura*, w którym zamieszczono wybór opracowań naukowych i przypomniano kilka pozycji z literatury pięknej, poświęconych wychodźstwu z ziem polskich na przełomie XIX i XX wieku.

Zaprezentowana wystawa cieszyła się dużym zainteresowaniem. Pozwoliła odkryć nieznaną dotychczas szerszym kręgom osób, istotny fragment dziejów Małopolski. Zarazem pobudziła wyobraźnię oraz zachęciła do refleksji nad mitem *wielkiego i szczęśliwego kraju za Wielką wodą*.

PAWEŁ CICHONŃ (Kraków)

Z DZIEJÓW STUDENCKIEGO RUCHU NAUKOWEGO HISTORYKÓW IDEI NA WYDZIALE PRAWA, ADMINISTRACJI I EKONOMII UNIwersytetu WROCLAWSKIEGO

Studencki ruch naukowy na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego, podobnie jak i cała polska nauka przeżywał swoje wzloty i upadki. Dobrą okazją do przypomnienia dokonań i ukazania planów na przyszłość jest dwudziesta piąta rocznica istnienia Sekcji Doktryn Politycznych i Prawnych Koła Naukowego Prawników na Uniwersytecie Wrocławskim. O historii i osiągnięciach Koła pisali Marek Maciejewski (CPH, 2/1987) i Karol Jonca i M. Maciejewski (CPH, 1/1998). Od ostatniej informacji o działalności młodych historyków doktryn we Wrocławiu minęło zatem sześć lat. Po objęciu kierownictwa Katedry Doktryn Politycznych i Prawnych przez profesora Marka Maciejewskiego w 2001 r. opiekunem naukowym Koła został dr Mirosław Sadowski. Od tego czasu Sekcja zorganizowała szereg odczytów i dyskusji naukowych z dziedziny myśli politycznej i prawnej.

I tak w 2001 r. tematyka posiedzeń koła przedstawiała się następująco: 1) Propaganda nazistowska w latach 1933–1945, prelegentem był Prof. Eugeniusz C. Król z Polskiej Akademii Nauk z Warszawy; 2) Kara śmierci – aspekty filozoficzno-prawne; 3) Aborcja – wyłożenie stanowisk; 4) Demokracja epoki mediów – reality show; 5) Patriotyzm w dobie globalizacji z udziałem redaktorów Piotra Rękasa i Tomasza Gabisia; 6) Cywilizacja wobec terroryzmu; 7) Czy można osądzić PRL – z udziałem pracowników Instytutu Pamięci Narodowej; 8) Unia Europejska – za, przeciw, a może alternatywa? W każdym z posiedzeń brało udział kilkudziesięciu studentów i pracowników naukowych.

Z kolei rok 2002 przyniósł następujące tematy: 1) Antysemityzm w Trzeciej Rzeczypospolitej – z udziałem radnego Ligi Polskich Rodzin Stanisława Zapotoczno; 2) Panel dyskusyjny „Liberalizm czy socjaldemokracja”; 3) Współczesny feminizm – z udziałem dr Dominiki Ferens z Gender Studies; 4) Liberalna koncepcja suwerenności Rozumu – wykład profesora Jana Baszkiewicza; 5) Demokracja – za i przeciw; 6) Kara śmierci – powracający dylemat; 7) Współczesny charakter Kościoła katolickiego – z udziałem ojca Fabiana z Zakonu Franciszkanów i dra Jacka Mazurkiewicza. Ważnym osiągnięciem naukowym Sekcji był współdziałanie w organizacji międzynarodowej Konferencji naukowej w Wilnie (wspólnie z Katedrą Doktryn Politycznych i Prawnych i Katedrą Prawa Międzynarodowego i Europejskiego Uniwersytetu Wrocławskiego) na temat „Doktryny Integracyjnej i Prawa Unii Europejskiej”.

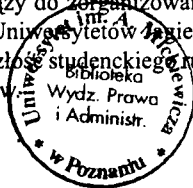
W roku 2003 przedmiotem posiedzeń Koła były zagadnienia: 1) Współczesny ekstremizm prawicowy – poprzedzony wykładem profesora Marka Maciejewskiego; 2) Unia Europejska – za

i przeciw – z udziałem przedstawicieli Forum Polskiego i Koła Młodych Demokratów; 3) Prawa człowieka i prawa obywatela; 4) Kształcenie akademickie – umysł zamknięty? Z udziałem profesorów Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Wrocławskiego; 5) Polityka mocarstw światowych – nowy układ geopolityczny; 6) Socjologia, biopolityka – wyzwania współczesnych doktryn politycznych – poprzedzony wykładem dra Jarosława Zadenckiego – Szwecja; 7) Kryzys państwa opiekuńczego – poprzedzony wykładem Prezesa Unii Polityki Realnej Stanisława Wojtety; 8) Organizacja w Warszawie konferencji pt. *Współczesna lewica – współczesna prawica*. Ostatnia inicjatywa zasługuje naszym zdaniem na szersze przedstawienie, dlatego chcielibyśmy poświęcić jej znacznie więcej uwagi.

W dniach 18–19 grudnia 2003 roku Koło Naukowe Doktryn Politycznych i Prawnych Uniwersytetu Wrocławskiego wspólnie z Kołem Naukowym *Ius et Civitas* Uniwersytetu Warszawskiego (opiekun dr Adam Bosiacki), zorganizowało na Uniwersytecie Warszawskim konferencję naukową pt.: *Współczesna lewica – współczesna prawica*. W konferencji uczestniczyło 22 studentów Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego i trzech pracowników naukowych z Katedry Doktryn Politycznych i Prawnych. Patronat naukowy nad konferencją objął Dziekan Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego prof. dr hab. Tadeusz Tomaszewski, zaś patronat prasowy – kwartalnik *Krytyka Polityczna*. Konferencja została podzielona na trzy panele. Panel pierwszy i drugi, czyli panel polityczny i prasowy, odbyły się w dniu 18 grudnia 2003 r. w sali imienia Józefa Brudzińskiego, mieszczącej się w Pałacu Kazimierzowskim, będącej jednocześnie salą Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. Panel studencki został natomiast przeprowadzony w dniu następnym w sali Konferencyjnej WPiA Uniwersytetu Warszawskiego.

Konferencja, której pomysłodawcą byli członkowie Koła Naukowego Doktryn Politycznych i Prawnych na Wydziale Prawa Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego, zorganizowana przy dużym współudziale studentów Koła Naukowego *Ius et Civitas*, była ważnym wydarzeniem w historii naukowego ruchu studenckiego i niewątpliwie zakończyła się dużym sukcesem. Wygłoszone przez studentów referaty będą drukowane w „Studenckich Zeszytach Naukowych”, reaktywowanych dzięki inicjatywie studentów-członków Kół Naukowych na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego.

Już teraz Koło Naukowe Doktryn Politycznych i Prawnych na bazie zdobytych doświadczeń, a także nawiązanych kontaktów, dąży do zorganizowania w październiku tego roku konferencji naukowej wspólnie ze studentami Uniwersytetów Jagiellońskiego i Warszawskiego na temat kresu demokracji. Wydaje się, iż przyszłość studenckiego ruchu naukowego zależy od podejmowania takich międzyuczelnianych inicjatyw.

MIROSLAW SADOWSKI (Wrocław)